04 Май 2018

Изкуство между традицията, модернизма, провокацията и съвременността

Събитието тази седмица в столичния културен живот е откриването на изложбата „Между традицията и модернизма. Образи на родното в българското изкуство от 20-те години на XX век" в Софийска градска художествена галерия. Тя е опит да се представи един сегмент от художествения живот в България от първата половина на XX век. И опитът е изключително успешен – и като подбор на произведенията, и като дизайн на самата изложба.

Куратори на изложбата са Аделина Филева, Станислава Николова и Любен Домозетски. Консултант към проекта е Татяна Димитрова, художник Надежда Олег Ляхова. „За българското изкуство годините на това десетилетие са време на активен и многолик художествен живот, който съществено се модернизира. Експозицията обединява произведения, които показват различните посоки на модернизиране, но същевременно отразява продължението на традициите от предходните десетилетия в младото българско изкуство. Фокусът е ориентиран в една определена посока – търсене на национална идентичност и изграждане на образи, въплъщаващи тази идея. Обособени са четири отделни тематични линии, които ясно могат да се проследят в българското изкуство от периода, а именно: интерпретации, вдъхновени от приказно-поетичния фолклор, произведения, свързани с християнството и християнското наследство, интерес към обредите и обичаите и представяне на образи от българското село. Специално място е отделено на печатната графична продукция, а експонати на приложното изкуство допълват представата за художествения живот от епохата", пише в анотацията за изложбата.

Тя представя творби на знакови за българското изкуство автори: Иван Милев, Владимир Димитров-Майстора, Сирак Скитник, Иван Пенков, Николай Райнов, Пенчо Георгиев, Иван Лазаров, Никола Кожухаров, Борис Денев, Георги Машев и др. Произведенията са от фонда на СГХГ, на Национална галерия – София, Регионален исторически музей – София, Институт за етнология и фолклористика с етнографски музей – БАН, Държавна агенция „Архиви", Национална художествена академия, Национална библиотека „Св. св. Кирил и Методий", Съюз на българските художници, Градска художествена галерия – Пловдив, художествените галерии в Стара Загора, Казанлък, Кюстендил, Пазарджик, Сливен, Шумен, Русе, Исторически музей – Самоков, регионалните исторически музеи в Добрич и Враца, частни колекции. Проектът, който е изключително амбициозен и богат, е посветен на председателството на България на Европейския съвет и се осъществява с подкрепата на Аурубис България - АД и Програма „Култура" на Столична община.

А колкото до съвременността – тя е в самостоятелната изложба „Олимпия" на живеещия във Виена артист Алдо Джианоти в Софийски арсенал – Музей за съвременно изкуство, филиал на Националната галерия. Изложбата е създадена специално за музея и се осъществява в партньорство с FLUCA /инициатива на Фондация „Отворени изкуства" и Австрийско посолство в София/ и Виенски клуб-България с подкрепата на Пловдив 2019, Столична Община, Община Пловдив и Федерално Канцлерство на република Австрия. Изложбата „Олимпия" взима своето име от местността на полуостров Пелопонес в Гърция, където са се провеждали Олимпийските игри през древността. Със своите рисунки Алдо Джианоти пренася духа на тази антична спортна арена в музея, където публиката има възможност да изследва спортната тематика не само физически, но и да се занимае с въпроси като национална идентичност, съревнование и субординация в световен мащаб. Авторът цели да превърне институцията в един своеобразен стадион на възможности, взаимовръзки и саркастични коментари – поглед върху нашето общество, започващ от индивидуалното през колективното до националното, глобалното и универсалното.

С тази изложба павилионът FLUCA идва и в София. Това е проект на фондация „Отворени изкуства" и Посолството на република Австрия в България. Начална точка на проекта с куратор Урсула Мария Пробст е употребата на морски карго контейнер като пърформативна инсталация/скулптура. FLUCA ще бъде отворена платформа за голям брой публични събития от май до октомври 2018 и 2019 година. Концепцията на павилиона идва от FLUC – известно пространство за урбанистика,

съвременна музика, изкуство и пърформанс във Виена, също съставено от няколко карго контейнера. Проектът цели сътрудничество между артистичните сцени на България и Австрия и привличане на нова, любопитна аудитория, която да участва активно в културния живот на града. Проектът FLUCA ще представи богата програма - дигитално изкуство и нови технологии, улично изкуство и градски дизайн, музика, кино, танц, театър и литература, в различни формати – изложби, концерти, кинопрожекции, уъркшопи, дискусии и срещи с артисти. През месеците май - юли 2018 г. FLUCA - австрийски културен павилион, ще бъде в София. През септември и октомври 2018 г. ще бъде в Пловдив.

И още за съвременно изкуство – навръх рождения си ден на 1 май скулпторът и художник Венци Занков връчи в столичната галерия ONE за девети път Железния си орден за съвременно изкуство. Този път негов избраник беше концептуалният артист и художник Расим / RASSIM® – Красимир Кръстев/. Както каза Венцислав Занков – журито, тоест аз, връчваме наградата на Расим, който пък благодари за оказаното доверие. Отличието се присъжда на художник и събитие с „друг поглед" върху съвременното българско изкуство, което е извън полезрението на мейнстрийма и официално представената култура и изкуство, но е с ясен принос към тях, гласи регламентът на наградата на Венци. Сам провокативен и непрестанно търсещ художник, режисьор, отличаван актьор и преподавател, Занков мотивира избора на артиста за 2018 с търсенето на истинността в изкуството, професионализма и качеството на работа, както и уникалността в подхода и актуалността му към настоящето. Сред носителите на Железния орден на Занков досега са: Иво Димчев, Дан Тенев, Спартак Дерменджиев, Веселина Сариева (Пловдивска нощ на музеите), д-р Галентин Гатев, проф. Орлин Дворянов и други.

Имало е различни тълкувания на това негово учредяване на орден – намигване към институциите, артистична акция, принизяване на официозността, отличаване на хора, свързани със съвременното изкуство, които остават извън полезрението на официалната нормативност... Ето как Венци Занков обясни преди време в разговор за „въпреки.com" смисъла на своя орден: *„Ако има някакви официални версии за изкуство и култура, има и други хора – и реших, че могат да се изведат. Защо с моето име – защото реших, че човек трябва да поеме отговорност със себе си и своето име. Не някакво абстрактно пожелателно бъдеше. Аз го давам на еди кой си. Има значение дали аз имам някаква стойност и този, на който го давам дали също е стойностен. Това е някакъв такъв експеримент между частното и публичното. Защото аз съм частно лице - един човек решава да си дава ордени. Но в един момент може да се окаже, че това има значение. И то с това, че заемаш такава позиция със себе си. И я защитаваш по някакъв начин – едно с избора и друго с това, което правиш. И това е напрежение за мен, защото трябва да доказвам, че аз трябва да го давам"*, каза художникът.

Текст: Екип на сайт за култура „Въпреки.com"

Снимки: Стефан Джамбазов

1.и 2. Събитието на седмицата беше откриването на изложбата в СГХГ

3.Павилионът FLUCA дойде и в София

4.Една от рисунките в изложбата „Олимпия"

5.Алдо Джианоти /л./ със своя колега концептуален артист Красимир Терзиев /д./ при откриването на изложбата

6.Расим прие с удоволствие Железния си орден

7.Венцислав Занков връчва Железния орден на Расим

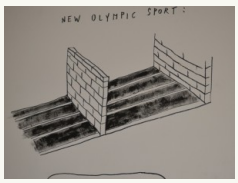

Like 35 Share Туит Споделяне

artSofia | Всички права запазени. Намерете ни на Facebook Контакти Програмиране: BD